

й в Белград, „Българска пчела“, Браила и „Цариградски вестник“. Аз и отговорих чрез вестник „България“.²²

За кои събития става дума? Те са разказани подробно още в началото на ръкописа, но ще ги цитираме така както са предадени по-лаконично в края²³: „Патрикат го съветова [Макарий] да каже, че му откраднале парите, когато не бил в одаята на метоха. Макари[й] стори това. Една неделя не ходих на черква, че ма тресеше. Като пусна черквата, доде в печатницата ми Добрович ... и Никола Клинката. Черковни епитропи и разтаршюваха сичко в печатницата ни, търсат на Макария парите. Много изтезаваха мени и работниците ми. Сетне, ходиха при една врачка - кадъна, която баяла над дълбок кладенец. Не ги намериха, а чи Макарий ходи пак при патрика, който прати протосингела си с един бял петел. То беше вечерта. Добрович събра нази синца ни в една празна одая, а протосингела с петел се скри в мощорака (кинефа) и намазал петела с печатарско мастило по главата, а пък назе по един по един ни пращаше да хващаме патрикова петел по главата с намерение, чи петела познавал крадеца и щял да изкукурига, когато го похване и крадеца. А Добрович гледаше сякому ръката - нацапана ли е с мастило. Най-много си изпати тогава едно момче на 20 год. - Лалю Йовчев, калоферче, че като го било срам да не би да е намазан петела с друго нещо и не щял да го похване. Тогава ази [се] застъпих пред Добровича, та избавих момчето, а Добрович го измоли от Макария да го не беда. Това момче още тогава не щя да стъпи вече в метоха. Аз помолих г-на Цанкова, който го намести на Бебешкото училище. Това момче сега е Н. Блаженство Йосиф Екзарх Български. А пък на утрето вестник „Византис“ кълвеше българете с патр[иаршеския] петел.“²⁴

В началото на „Извлечение от биографията ми. Поборник х. Д. Паничков авторът отбелязва: „Тоя ден бяха купиле от мене печатарско мастило.“²⁵

Ръкописът на Паничков дава и други сведения за горните епизоди и техния отзвук в чуждия периодичен печат: „Тогава караманлийския²⁶ вестник „Анатоликос Астир“, който се издава в Ц[ари]град на турски език, писа за тоя петел, как на вдовствувания български метох на Фенер поповете²⁷ и дяконите, и даскалите - сичките били похванале за главата патриковия бял петел, за да се оправдаят на патрика, че не биле крадливи. Това публикува и „Византис ... и съжالياва безумното непокорство на българите в Христе брате чада на православната св. църква. Защо те не целуват на патриарха си святата му десница, за да се обистре „зитимата“.“²⁸

За установяването си в Браила и своята дейност там х. Димитър Паничков съобщава: „Тука в Браила отворих кръчма и печатница, за да нагласа печатницата,